

ліжтж си, намѣсто да ходя да трѣся женидбѣ
която не ми ся допада, азъ быхъ избралъ еднѣ
момѣ по волѣжтж си. . . .

Колкото повече Германъ ся трудяше да бла-
горазумствува и да бжде спокоенъ, толкозъ по-
малко сполучваше въ това. Той ся отдалечава-
ше до двадесять крачки отъ тамъ да ся загуби
въ мѣглѣжтж; но наскоро, той пакъ ся намѣр-
ваше изведнаждъ колѣнопреклоненъ при двѣтъ
заспали дѣца. Единъ пѣтъ даже той поиска да
цѣлуне малкійтъ Петка, който бѣше миналъ е-
днѣжтж си рѣчицѣ около шііжтж на Марійкѣ, но
той ся излѣга тѣй добръ щото Марійка, като
усѣти въ сѣнѣтъ си да вѣе отъ далечъ по жу-
нытъ ѣ едно дыханіе горещо като огнѣтъ, съ-
будися тутакси и го погледна съвсѣмъ стрѣна-
та безъ да разбере клѣтата нищо отъ всичко-
онова, което ся вършеше въ него:

— Азъ не ви гледахъ, бѣдни дѣчица! казѣ Гер-
манъ като ся оттегли скоро-скоро. Насмалко азъ
щѣхъ да падна върху ви и да ви направя зло.

Марійка имѣ чистосърдечното простодушіе да
го повѣрва, и пакъ заспа. Германъ замина отъ
другѣжтж странѣ на огнѣтъ, и закълнися предъ
Бога чи нѣма да мрѣдне отъ тамъ до като ся
събуди тя. Той си държѣ думѣжтж, но не безъ
трудъ. Въ еднѣ минутѣ той помисли чи ще
полудѣе.